

Skrivelse af 21. april 1980 fra Den danske Bankforening

*Folketingets erhvervsudvalg
Christiansborg
1218 København K*

Industriministeren har den 13. marts 1980 fremsat forslag til lov om ændring af aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven (lovforslag nr. L 168 og L 169).

I anledning heraf skal vi i det følgende fremkomme med vore bemærkninger til de fremsatte lovforslag, idet vi dog vil begrænse os til alene at kommentere forslaget til ændring af aktieselskabsloven under hensyn til den nære sammenhæng mellem de to lovforslag samt det forhold, at bankerne er organiseret i aktieselskabsform.

Det af regeringen fremsatte lovforslag til sigter en gennemførelse af folketingsbeslutningen om medbestemmelse for lønmodtagere (B 12), som blev vedtaget den 21. december 1979, og dermed søges tilvejebragt øget offentlig indseende i aktieselskabers ejerforhold samt øget medarbejderrepræsentation i aktieselskabers bestyrelse. Begge forhold berører således væsentlige principper for danske aktieselskabers struktur og aktionærernes rettigheder. Efter Bankforeningens opfattelse vil det fremsatte lovforslag forringe danske aktieselskabers muligheder for kapitaltilførsel og medføre en forvriddning af selskabernes placering på kapitalmarkedet både her i landet og i udlandet.

Vedrørende den del af lovforslaget, som går ud på øget indseende med aktiebesiddelser (§ 28 a), skal vi henvise til de drøftelser, der fandt sted i folketingsudvalget i forbindelse med gennemførelsen af den nugældende aktieselskabslov. Et flertal af folketingsudvalget fandt dengang, at regeringsforslaget, hvorefter aktiebogen skulle være tilgængelig for offentligheden, ikke var tilstrækkeligt motiveret. Samme flertal udtalte desuden følgende som begrundelse for at gennemføre § 26 i sin nugældende form:

»For at modvirke muligheden for uønskede spekulationer mod selskabet har udvalget anset det for hensigtsmæssigt alene at lade aktiebogen være tilgængelig for bestyrelse, offentlige myndigheder og for en repræsen-

tant for arbejdstagerne i de selskaber, hvor arbejdstagerne ikke gennem deres valgte bestyrelsesmedlem har mulighed for at have indseende med, hvem der er aktionær«.

Uanset at forslaget nu går ud på indførelse af en særlig aktionærfortegnelse, som skal være tilgængelig for enhver, og uanset at fortegnelsen er begrænset til at omfatte de aktionærer, der råder over mindst 5 pct. af aktiekapitalens stemmerettigheder eller aktiekapitalens nominelle værdi, kan de betragtninger, som folketingsflertallet i sin tid tilsluttede sig, fremføres med lige fuld styrke i dag over for regeringens tilsigtede lovændring.

Desuden skal vi pege på, at der består en risiko for, at aktieporteføljer vil blive reduceret for at undgå offentliggørelse, hvilket kan bidrage til et yderligere – uønsket – pres på aktiekurserne, og i øvrigt vil indførelsen af en særlig aktionærfortegnelse medføre en forskelsbehandling i henseende til virksomheder, der ikke er reguleret af selskabslovgivningen, og hvor anonym kapitalbesiddelse fortsat vil være mulig. Hertil kommer, at offentliggørelse vil muliggøre spekulationsopkøb fra udlandets side af danske aktier.

Endelig skal vi gøre opmærksom på, at EF-direktivet om børsprospekter (6. selskabsdirektiv), der blev vedtaget af Ministerrådet i december 1979, indeholder bestemmelser om en oplysningspligt for aktieselskaber, der ønsker deres aktier optaget til børsnotering. Denne pligt går ud på at give oplysninger om de aktionærer, der ejer mindst 20 pct. af aktiekapitalen i det pågældende selskab. Kommissionen havde oprindeligt foreslået, at grænsen blev fastsat til 10 pct., men bl. a. under hensyntagen til den danske regerings holdning til dette spørgsmål under slutforhandlingerne blev grænsen hævet til 20 pct. Efter børsprospektdirektivet er det endvidere en betingelse, at de pågældende aktionærer er selskabet bekendt. På denne baggrund forekommer det helt ejendommeligt, at regerin-